Ч. 171. Неділя 11 серпня (29 липня) 1912. Рік XXII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенєм оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гаусмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Спільні делеґациї. — Положенє в Туреччині. — Турецко-чорногорске непорозуміне. — Поанкаре в Росиї.

Угорский президент міністрів Люкач заявив, що осінна сесия делеґаций розпічне ся правдоподібно 25 вересня с. р. Мадярский сойм мусів би зійти ся на наради в першій половині вересня, аби вибрати членів делеґациї. Натомість австрийска делеґация істнує майже від початку теперішної парляментарної сесиї, отже члени австрийскої делеґациї лиш продовжили би, перервані весною наради. Від часу оголошеня конституциї не було ще такого випадку в монархії, аби в часі одної і тої самої делеґацийної каденциї в обох територіях монархії лучив ся такий основно ріжний правний стан що до вибору і істнованя делеґаций. Коли в Австриї задержали делеґати свої мандати силою давних виборів, то в Угорщині в тім самім часі треба вибрати наново делеґатів. Президент австрийскої делеґациї п. Доберниґ заявив, що незадовго порозуміє ся з головами клюбів в справі скликаня делеґацийної сесиї. Засіданє австрийскої делеґациї розпічне ся правдоподібно 23 вересня с. р.

Молодотурки не уступили перед насильствами нового правительства, противно рішили зібрати всі свої сили та своїх прихильників і розпочати із зненавидженим правительством борбу на житє і смерть. Першим степенем сеї борби є перенесенє осідку молодотурецкого комітету з Константинополя до Адриянополя, де задумують утворити боєвий парлямент, котрий має радити 25 днів. Цілий ґарнізон і населенє Адриянополя стоїть по стороні молодотурків. Молодотурецкий комітет сподіє ся, що до 25 днів приєднає для себе Альбанців. Коли би ті обчисленя завели, комітет перенесе свій осідок до Солуня, розпічне аґітацию, утворить армію свободи і помашерує з нею до Константинополя. Европейскі держави, а в першій мірі Росия, старають ся о привернене ладу в турецкій державі. В російскім міністерстві заграничних справ як доносить „Köln. Ztg.“ приречено турецкій амбасаді, що Росия зробить все можливе, аби удержати лад на Балкані. Російский посол в Цетинії вдержав телеґрафічне припорученє повідомити чорногорске правительство про становище Росиї і заявити, що Росия не стане по стороні Чорногори, наколи Чорногора увійде з Туреччиною в спір.

„Новое Время“ добачує в гостині французского премієра в Росиї запоруку европейского мира, держави трисоюза добачують в нїй скріпленє против себе трипорозуміня, а в дійсности ся гостина має що иншого на меті, а саме справу 2 міліярдової позички, о котру старає ся Росия у Франциї. І справа сеї точки буде найважнїйшою точкою в повіни дипльоматичних конференций, пирів та взаїмних компліментів. Француска праса говорить про те без обиняків, а свої здогади, що поїздка Поанкаре до Росиї має головно сю ціль, опирає на тім, що російский міністер скарбу Коковцев, ще перед візитою Поанкаре до Росиї інформував француску прасу головно про „поступ“ і економічний розвій Росиї.

Турецко-чорногорска задирка буде — здає ся на мировій дорозі полагоджена. На границі не чути вже від двох днів стрілянини. Чорногорский посол явив ся в Порті і заявив міністрови заграничних справ, що Чорногора відкличе войско з околиці Майковачу, але посол цілу вину сеї події зложив на турецке войско. Міністер заграничних справ заявив, що Порта видасть граничній сторожи розказ понехаяня стріляня, уникання якої небудь провокациї і відкликаня войска із спірної области. Турецкий граничний комісар одержав порученє разом з чорногорским комісарем перевести слідство. Зачувати, що над границю вишлють високого турецкого офіцира. Кажуть, що турецкий посол в Цетинії, полишаючи Чорногору, вийшов поза порученє дане єму Портою. Коли се буде стверджене, посол буде мусів висновати з сего послідовности.

Чорногора присмирніла мабуть тому, що

---

12)

ПОРУЧНИК.

(З польского — Е. Оржешкової).

(Конець).

При кінци вузкої улички видвів одноповерховий будинок, в якім засідала комісия. Всі вікна сего будинку були осьвітлені, перед ґанком сьвітила ся ліхтарня, а в її сьвітлі миготіла зброя сторожі.

Ще кілька, кільканайцять кроків і поручник скорим рухом звернув в якийсь темний, брудний перехід поміж панів розваленими малими ліпянками і плотами і потягнув за собою вязня.

— Що се? Куди? Де ідемо?

— Мовчи! — шепнув поручник і хотяй се був шепіт, зазвенів в нїм твердий і трохи грізний розказ.

Раменем, наче зелізним обручем тиснув рамя вязня.

Ліпянки і плоти рідшали, можна було спостеречи серед сумерку розлогі поля.

Рамя Александра, помимо зелізного стиску рамени поручника, почало дрожати.

— Що се є? Куди мене провадиш? Що хочеш зробити зі мною?

Не відповідав. а по хвили були вже за місточком.

Вечір був досить пізний і мимо звізд, які засіяли небо, темний, бо кусні хмар вештали ся під звіздами, гонені і розбивані вітром, котрого майже осінні повіви шуміли злегка по гладкім поли.

На вузкій стежці, перетинаючій поле, отінений корчами, що тут і там виростали, поручник звільнив кроку і шепотом почав говорити:

— Ти не знаєш, що тобі смерть грозить... на шибеници, або каторга. Я о тім довідав ся і не міг чекати з заложеними руками. Я поїхав до твоєї судженої і ми з нею всьо уложили. Ти будеш вільний...

— О, Боже великий! — закричав Александер.

— Т...т...тихо! — засичав поручник і почав нарікати:

— Ой ти, Боже мій! Який палкий характер! Тут треба, як миш тихо... а він кричить! Слухай, не говори нічого! Я скажу про все...

Ідучи скоро, з головою приближеною до товариша, почав говорити.

— Лісом сим перелетиш три верстви, а за лісом буде карита з шести кіньми і з двома дамами...

Потім еще богато подробиць, а на конець:

— Зі всходом сонця будеш в другій ґубернії, а там австрийска границя недалеко, будуть такі люди, що тобі...

Ще трохи подробиць і всьо готове!

Александер не відповідав, оглушений, зворушений, тягнений в перед до утрати віддиху, а товариш знову приспішував хід.

Вже були близько ліса. Під лісом на тлі сумерку зарисували ся сильветки осідланого коня і чоловіка, що тримав коня за узду. Побачивши надходячих, чоловік закинув поводи на шию коня, а сам як під землю запав, так згинув в одній хвили. А кінь обернувши голову до надходячих, заржав нагло і коротко.

— Перун! Мій Перун! — крикнув Авич і кинув ся на шию гарного зьвіряти, а кінь положивши на рамя гарний писок, храпів уривано, пестив ся і тішив ся.

Але межи витаючими ся приятелями всунуло ся рамя, покрите рукавом мундура і нетерпеливий голос розказуючо промовив:

— Досить вже! Сідай на коня!

Але тепер в поставі Александра показав ся опір.

— Не хочу... а ти? Відповіш... за мене, тяжко! І мав би ти для мене і через мене гинути? За нічо в сьвіті! Вертаймо! Вертаймо чим скорше!

З рівнодушним усьміхом поручник покивав головою.

— Вот, ніби то мудрий, а дитина! Чи ти думаєш, що я і для себе не придумав ратунку? Я зрадив, я виступив проти обовязків і права, я обманув приятеля! То якжеж я міг би тут лишити ся? Я, рівнож, як і ти, утікну!

— Чи справді! Отжеж разом! Чомуж не разом?

не надіє ся від нікого помочи на случай війни. „Kоln. Zeitung“ доносить з Петербурга, що заступник Сазонова Наратов заявив турецкому амбасадорови, що Росия зробить все, щоби на Балкані удержати мир і не допустить до поважних заворушень. Російский посол в Цетинії одержав телеґрафічне порученє, щоби повідомив чорногорске правительство про станови ще Росиї і щоби єму заявив, що симпатиї Росиї не будуть по стороні Чорногори, наколи би она війшла в поважну задирку з Туреччиною.

Новинки.

Львів, 10 серпня 1912.

— **Є. Е. п. Намістник** др. Михаїл Бобржиньский виїхав вже з Марієнбаду і перебував вчера, в пятницю, у Відни звідки має поїхати до Кракова.

— **Полекші для учителів** в новім військовім законі. П. Міністер кравої оборони в порозумінню з п. Міністром просьвіти, припоручив відповідно до §. 82 нового войскового закона в дорозі розпорядженя, означити в поодиноких коронних краях недостачу нар. учителів. В тих краях мають відповідно з законом одержати учителі признані полекші. По постановам нового войскового закона, будуть мали учителі в згаданих краях ту полекшу, що в случаю їх принятя до войска, на їх просьбу будуть приділені до доповняючої резерви. Свої жаданя до сеї полекші і відповідні докази мають зголосити учителї найпізнїйше до 1 жовтня с. р. в якім стають до бранки.

— **Убите сернюком.** З Рудок доносять: Дня 5 с. м. убив освоєний сернюк 12-лїтну дівчинку, назвиском Головчак. Сернюк, що був власностию тутешного начальника стациї, ходив собі свобідно коло двірця. Того дня побіг він в ту сторону де згадана дівчинка пасла корови і вдарив єї сильно рогами та позбавив житя. Сернюка застрілили. Оглядини лікарскі виказали, що смерть дівчини наступила в наслідок сильних ударів і перестраху.

— **Смерть від грому.** В Острові під Перемишлем підчас буріві второк вдарив грім в селянку Марию Палько з Терновиць, яка жала збіже в поли і убив єї на місци.

— **Нічна сторожа у Львові.** П. Лев Файґель одержав сими днями концесию на „Заведенє для стереженя і охорони в нічній порі“, котра буде стеречи доми, інституциї промислові, склепи, склади, фабрики і т. д. Персонал буде складати ся з вислужених жовнірів, буде умундурований та заосмотрений в оружє (ґумовий біяк). Се підприємство буде за оплатою стереча льокалів, а своїх функционарів буде контролювати при помочи контрольного годинника. Абонамент буде виносити 4 до 100 кор, відповідно до предмету, простору, часу і того як часто буде мусіла відбувати ся контроля. Заведенє то має бути ніби практичним доповненєм обезпеченя від крадежий і вломів. Заведенє то буде абонента оплачуючого 4 К обезпечувати своїм коштом від вломy на суму 5000 К а понад 5 К на суму 10.000 К. Заведенє то має розпочати свою діяльність ще сего місяця.

— **Огні.** В селї Конюхові, коло Перемишля підчас бурі вдарив грім в хату одного господаря і викликав огонь, який знищив значну часть села. Згоріло около 20 будинків. В часї пожежи згинув 10-лїтний хлопець, а мала дївчинка попарила ся смертельно. Один господар тяжко, а чотирох легко покалічило ся. Шкода виносить около 20 тисячів корон. — В Копичинцях, як то ми вже доносили вибух в ночи з 6 на 7 с. м. огонь, котрий знищив 12 жидівских нужденних хат. Погоріли самі найбіднійші Жиди крамарі, ремісники і дрібні торговці збіжем. Підчас акциї ратункової богато людий попекло ся і поранило ся. Шкоду обчисляють на десятки тисячів. Огонь спричинила мабуть лиха будова комина в пекарни. — В Пишнячи, низького повіта, згоріло сими днями 9 морґів ліса. Причиною пожежі стало ся необачне обходженє ся з огнем. — В четвер около 3 год. по полудни зачала горіти в Колоденци, жовківского повіта, стодола, котру підпалив хлопець, що курив папіроси. Від стодоли запалили ся сусідні будинки і погоріло 9 господарств з котрих 5 було обезпечених в „Дністрі“; прочі не були обезпечені. До погашеня пожежі причинили ся немало громадяни з Жовтанець, що приїхали були з трома сикавками. — В Олешицях, близько Рянку погоріло обійстє одного міщанина разом зі звезеним збіжем.

— **Нещасливі пригоди.** З Рудок доносять Дня 3 с. м. около 1 год. по полудни віз 80-лїтний селянин Федько Ковалишин в Коропужи, снопи до дому. Нараз в дорозі сполошили ся коні і почали гнати з возом. Ковалишин сидячи на возї хотів їх здержати, але зсунув ся сам із снопів і дістав ся під колеса воза, котрі переїхали єму через голову і зранили смертельно. Ковалишин в кілька годин по тій пригоді помер.

На будові дому при ул. сьв. Теодора ч. 2 впав онногди в полудне з вікна третого поверха на брук подвіря челядник столярский Елькуне Ліфшіц і забив ся на місци. Причиною нещастя було лихе уставленє лавочки на вікні, на котрій нещасливий стояв, закладаючи горішні вікна. Тіло відставлено до інститута судової медицини.

— **Зловленє злодійскої ватаги.** Злодіїв, що обікрали на зелїзници буковиньского властителя більшої посїлости Блюма, арештовано не в Станиславові, але в Чернівцях на двірци. Они називають ся: Нухим Арон з Гуш, в Румунії і єсть, як каже, якимсь крамарем чи похатником; Іцик Розенфельд з Букарешту, має бути фризиєром і Янкель Шварц, кельнер. Всї они молоді люди, що мають по 27 до 28 літ. Про їх арештоване доносять з Черновець: Аґент черновецкої поліциї, Іван Гольхер, добачив онногди в реставрациї по приїздї поспішного поїзду трох мужчин, котрих поведенє і вигляд видали ся єму дуже підозрілими. Завізвавши комісаря поліциї, приступив разом з ним до арештованя підозріних, котрі тимчасом примістили ся були у ваґоні II. кляси поїзду, що мав небавком відходити до Букарешту. Арештовані змішали ся дуже і почали крутити та випирати ся закиданої їм крадежи. При ревізиї

Покивав знову головою поручник, але на знак переченя.

— Не можна разом! Я собі иншу дорогу придумав. А ти, о мене будь спокійний! Ані на кару, ані на ганьбу, я не дам себе! За чверть години і мене як і тебе, не буде тут.

Бачучи, що Александер ще вагає ся і стоїть при кони, положив єму руку на рамени. Очи єго, з глубоким болесним благанєм, з близька затоплювали ся в очах Авича.

— Сїдай! Скоро! І гони! Зроби се для мене. Я ворог вітчини...

Щось заридало єму в грудях.

— Нехай хоч се зроблю, що єї доброго сина виратую! Нехай хоч... се я... для вітчини...

Авич отворив рамена. Споїли ся сильним обнятєм, але коротким. Поручник наганяв!

— Скорше! Скорше!

— Гей, Перуне! коню мій любий! Перенеси ти мене на вітрових крилах через пекольні пороги!

В поли близько ліса, під розлогою дикою хрущею, вслухував ся в тупіт коня, який віддаляв ся і гинув в лїсах аж згинув зовсім.

Витягнув годинник і низько похилив ся над ним, доглянув мимо сумерку годину і мінуту. Вже від пять хвиль повинен бути там, разом з вязнем. Се ще нічо! Ще пять хвиль будуть чекати спокійно.

Опер ся плечима о дерево, котрого розлогі галузи окривали єго густою тінею і дивив ся в кусні хмар, що перепливали під звіздами. Перепливали дуже скоро і були подібні до великих птахів з пошарпаним тілом і крилами. Звізди раз показували ся або зникали. Безмежна самота розливала ся по гладкім поли і по густім сумерку, в якім сам оден з легким шелестом літав холодний вітер.

Чоловік стоячий під дикою грушею, знову приблизив до очий годинник.

Тепер вже там починають непокоїти ся... До кишені вложив годинник і кілька секунд пізнійше під розлогими галузями дерева гукнув вистріл з револьвера.

— — — — — — — — — — — —

Гей серце чоловіче, які ти строгі жарти устроюєш деколи тим, котрі ніколи не вслухували ся в твої удари...

Гей, крове, одержана в спадку від рідного роду, як ти деколи байдуже кружиш по жилах чоловіка, аж збудиш ся і запалаєш смертельною журбою.

Гей, ти бідний невільнику, котрого пальцї земского пана здавили душу у форму для него добру, що ти учинив, як душа твоя розбудила ся, крикнула, що хоче такою бути, якою єї сотворив небесний Бог?

— — — — — — —

Добре; сповню твоє бажанє. Буду оповідати тобі про ті давні часи і ті давні події, бачені, чуті, відчуті і пережиті, на дні памяти і на дні серця, вічно живі. Струя часу плила по них і під бистрими єго филями деколи блїдли їх образи, але не згинули ніколи. Нинї повстають они пульсом хвилї, котра зродила їх, розлягають ся криками траґедиї, мальованої барвами поезиї так глубокої, як глубокою була безодня офір і мук.

Добре, я буду оповідати серед замкнених, самотних стін про сї події і показувати постаті, які викликали їх, а ти широко отвори стіни і повтори всьо і постати покажи широкому сьвітови. Надійшла відповідна пора. Хвиля потреби вже прийшла.

Най серця остигаючі для вітчини зближають ся до єго огня який упав колись на єї дорогу — най відітхнут єго пекучою і гіркою вонею.

Се огонь самого молодого дерева, спаленого на офірнім жертівнику. Хто втягає єї в свої легкі, а єго очи наповняють ся слезами, серце ударить, а в тих слезах і тім ударі серця воскресне Любов.

Любов, не для могучости золота і зеліза, ані для розкоший, гордости і триюмфального кликаня на цїлий сьвіт. Я! Я! Я! коли другі грязнуть і в погорді і нещастю...

Инша любов.

Така любов, котрої влюблені очи обіймають рідний край, як над все в сьвіті, найліпше, найрідніше лице матери.

Котрої призні очи вдивлюють ся в рідний народ, як в над всьо близший, милійший і ріднійший гурток братів.

Котрої вірні очи провадять братів на дорогах нещастя і на дорогах борби, на дорогах блудів по яких ідуть сумні, і на дорогах чеснот, на яких розпалюють лямпи до щастя.

Котрої шарі очи вдивлюють ся в дві великі зорі, що називають ся. Справедливість і Воля.

Котрої мудрі очи видять, що без сьвітла тих зір темно мусить бути на земли і народи єї нещасливі.

Буду оповідати тобі про людий, котрі мали в собі любов з такими очима і тому були осередком сего рідного дерева.

Тому згоріли на офірнім жертівнику. Тихо про се оповім тобі, серед замкнених стін, а ти широко отвори стіни і до тих, котрі заперечують істнованю любови в своїм народі, кричя, що брешуть!

І покажи їм тих, котрі з любови до великих зір згинули тоді, коли на великім просторі ні нащо не умів вимовити їх імени з любовію, або не хотів!

Они любов тую взяли разом з кровію своїх предків і разом з сею любовію переляли єї в своїх наслїдників. Отже були і є в нашім народі любителї великих зір.

Тодї богато було їх в краю, а я знаю з поміж них лише малу горстку. Про неї оповім тобі і покажу всіх з осібна але не по черзі, не по достоїньству, не після дат.

знайдено у них вже лиш 20.000 готівки. Арештовані злодії належать без сумніву до міжинародної ватаги, котра увихала ся на всіляких зелізницях европейских. Черновецка поліция єсть вже на тропі четвертого спільника, котрого виділи розмавляючого з арештованими на двірци черновецкім.

— **Страшна катастрофа.** З Бохун в Німеччині доносять: В копальни „Льотрінґен“ настала внаслідок вибухаючих ґазів страшна катастрофа, котрої жертвою стало ся мабуть 650 гірників. Вибух настав передвчера рано о годині пів до 10 в хвили, коли гірники спускали ся до закопу. Чи всі вже були спустили ся і кілько згинуло, не знати ще докладно. Доси видобуто 103 убитих і двох тяжко а 22 ранених гірників. Тіла видобутих так покалічило і порозривало, що не можна їх розпізнати. Позаяк в копальни вибух огонь, то припускають, що всі робітники згинули.

Дальше доносять: Стверджено, що вибух настав відразу в двох місцях. Кілька поменьших пожеж удало ся загасити. Катастрофа викликала страшенне пригноблене. Перед копальнею відбувають ся зворушаючі до глубини сцени, родини нещасливих жертв плачуть і заводять. На місце катастрофи прибули міністер торговлі і старший президент Вестфалії та висказали в імени цісаря управі копальні сочувство для жертв катастрофи.

— **Українська приватна ґімназия в Рогатині.** Ся ґімназия обнимала в минулім році 5 кляс а 13 відділів. Управа ґімназиї спочивала в руках директора Михайла Галущиньского, котрий рівночасно був учителем німецкої мови в однім відділі. Побіч него учило ще 22 учителів обовязкових предметів, а 2 надобовязкових, разом було отже 25 учительських сил, а то: 1) Микола Бабин, 2) др. Антін Борис, 3) Микола Венґжин, 4) др. Никифор Гірняк, 5) Теодор Закалата, 6) Володимир Занько, 7) Олег Калитовский, 8) Франц Кондрацкий, 9) о. Теодозий Кудрик, 10) Михайло Кужань, 11) Антін Лотоцкий, 12) Юліян Міськевич, 13) Петро Омелькович, 14) Юліян Онофер, 15) Денис Позняньский, 16) Теодор Романишин, 17) Віктор Садовский, 18) Лев Смулка, 19) Олександер Стеслович, 20) о. Володимир Уляницкий, 21) Олександер Чапельский, 22) Микола Щуровский учитель помічний для руханих вправ, 23) Микола Капуста і капельмайстер 24) Моріц Едельман. Число учеників з початком шкільного року 1911/12 виносило в I. клясі в 4-ох відділах 181 (28), в II. кл. в 4-ох відд. 159 (19), в III. кл. в 2 ох відд. 93 (9), в IV. кл. в 2 ох відд. 73 (11), в V. кл. I. відд. 51 (51), серед року принято 14 (13), разом отже 571 (91) учеників. Серед року виступило 37 (6) учен., так що з кінцем шкільного року 1911/12 число учеників виносило 534 (85), з того дівчат було 45; вступний іспит зложило 148 учеників.

Господарство, промисл і торговля.

— **Журавеньска філія „Сільского Господаря“** уладжує в Володимирцях перше господарске віче дня 18 серпня 1912 о 3 годині по полудни. На віче прибудуть з рефератами Впр. о. посол Нижанковкий і проф. Гаваньский, а з рамени головної ради „Сільского Господаря“ п. М. Творидло. Просимо селян і селянок з доокружних сіл о як найчисленнійшу участь, бо вибрані теми Вп. Панів реферeнтів для селян є великої ваги! — Президия Товариства „Сільский Господар“ у Львові.

— **Жнива на Україні.** На правобережній Україні жнива проходять дуже гарно. Пора тепла і здебільшого суха, й нічо не перешкаджає жнивам. Зважаючи одначе на те, що всі хліби тепер доводить ся жати одночасно, бо они тілько тепер достигли, робучих рук не вистарчає. Зарібна плата швидко підскочила. За попередних років 60—70 коп. уважалось за добру плату підчас жнив, тепер же платять не менше карбованця в день і то знаходить ся мало охочих робити за таку плату.

Солунь 10 серпня. Проводирі Арнаутів вручили Ібрагімови-паші мемориял, в якім містять ся жадання Арнаутів, уложені в 12 точках.

Париж 10 серпня. Аґентия Гаваса доносить з Константинополя: Землетрясенє було причиною пожежі, яка вибухла в Чорлю на лінії зелізничій до Адіянополя. Підчас землетрясеня перевернула ся в однім домі лямпа і огонь перенїс ся на инші доми. Згоріло загалом 300 домів. Огонь ще не угашено.

Рим 10 серпня. До часописий доносять з Мессини, що вулькан Стромболі єсть дуже чинний. З кратеру вибухають густі хмари диму, пливуть маси ляви, чути також підземний гук. В ночи представляє вулькан імпонуючий вид.

Кронштадт 10 серпня. Премієра Поанкаре витали на кораблі „Конде“ российский міністер маринарки і французкий амбасадор з персоналом амбасади. Поанкаре пішов на обід на яхт міністерства маринарки.

Детрайт 10 серпня. Вчера арештовано тут 15 альдерманів (міских радних) під закидом що брали великі хабарі при нагоді продажи громадскої властности якомусь товариству зелізничому.

Порт-о-Пренс 10 серпня. Президент републики Гаіті, Леконт, згинув в полуміни дому в котрім мешкав. Огонь настав внаслідок вибуху в положенім побіч маґазині пороху.

Владивосток 10 серпня. Воєнний суд окружний засудив за напад на палату скарбову трох обжалованих на кару смерти, а одного на арештантскі роти.

Петербург 10 серпня. Палата судова засудила Судакова за видане брошури Толстого „Де вихід“ на 3 місяції вязниці.

Гамбурґ 10 серпня. Князь Адольф Фридрих Мекленбурґский від'їхав на покладі корабля „Лукія Верман“ в подорож до Тоґо.

Ціна збіжа у Львові.

дня 9-го серпня:

Ціна в коронах за 50 кільо у Львові.

Пшениця	9·50	до	10·50
Жито	9·—	„	9·50
Овес	9·20	„	9·50
Ячмінь пашний	8·50	„	8 70
Ячмінь броварний	9·—	„	9 50
Ріпак	—·—	„	—·—
Льнянка	—·—	„	—·—
Горох до вареня	10·—	„	14·—
Вика	9·50	„	10·—
Бобик	8·50	„	9·—
Гречка	—·—	„	—·—
Кукурудза нова	—·—	„	—·—
Хміль за 50 кільо	—·—	„	—·—
Конюшина червона	—·—	„	—·—
Конюшина біла	—·—	„	—·—
Конюшина шведска	—·—	„	—·—
амТотка	—·—	„	—·—

Рух поїздів зелізничих

обовязуючий з днем 1 мая 1912 р. після часу середно-европейского.

Замітка. Поїзди поспішні означені **грубим друком**. Години нічні від 6·00 вечером до 5·59 рано означені підчеркненем чисел мінутових.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12**·35, 3·40, **8**·22, 8·35, **2**·05 §), **2·45** 3·45 *) 5·46 †), 6·05, **7**·00, 7·30, 11·10.
*) до Ряшева. §) від 15/5 до 30/9 включно що дня. †) до Мшани.

До Підволочиск: 6·10, 10·35, §**2**·16, **2**·27, 2·50†), 8·40, 11·13.
†) до Красного. §) від 15/5 до 30/9 включно що дня.

До Черновець: **2**·50, 6·10, **9**·15, 9·37, **2**·25, 3·05*), 6·28 †), 7·58•), 11·00.
*) до Станиславова. †) до Коломиї. •) до Ходорова кождого попередного дня перед неділею і сьвятом.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02 §), 1·45, 6·50, 11·25.
§) Від 16/6 до 8/9 включно лише в неділю і рим. кат. сьвята.

До Самбора: 6·58, 9·05, 3·50, 10·56.

До Сокаля: 7·35, 2·21, 8·00, 11·35 *)
*) до Рави рускої (лише в неділї).

До Яворова: 8·40, 5·45.

До Підгаєць: 5·55, 4·53.

До Стоянова: 7·55, 5·20.

з двірця „Львів-Підзамче“:

До Підволочиск: 6·25, 10·55, **2**·29 *), **2**·42, 3·07 †), 9·01, 11·30.
†) до Красного. *) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

До Підгаєць: 6·09, 1·21 *), 5·15, 10·40 §).
*) лише до Винник. §) до Винник лише в суботу і неділю.

До Стоянова: 8·12, 5·38.

з двірця „Львів-Личаків“:

До Підгаєць: 6·28, 1·40 *), 5·36, 10·59 §).
*) лише до Винник. §) до Винник лише в суботу і неділю.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова **2**·22, 5·45, 7·25, **8**·50, 10·05, 1·10*), **1**·30, **2**·00§), 5·40, 7·25†), **8**·25, 9·50
*) з Тарнова, §) від 15/5 до 30/9 включно щодня, †) з Мшани 15/6 до 30/9 включно щодня.

З Підволочиск: 7·20, 11·30, **1**·50§), **2**·15, 5·30 10·30, 10·48†)
†) з Красного, §) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

З Черновець: **12**·05, 5·15§), 5·45†), 7·40, 10·25*) 1·55, 5·52, **6**·26, 9·34
*) зі Станиславова, †) з Коломиї, §) з Ходорова кождого слідуючого дня по неділи і сьвяті.

Зі Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·45, 10·19§, 11·00
§) від 16/6 до 8/9 включно лише в неділі і рим.-кат. сьвята.

З Самбора: 7·50, 9·55, 2·10, 8·30

Зі Сокаля: 7·10, 1·25, 7·57

З Яворова: 8·12, 4·20

З Підгаєць: 11·10, 10·20

Зі Стоянова: 10·01, 6·30

на дворець „Львів-Підзамче“:

З Підволочись: 7·01, 11·11, **1**·36*), **2**·00, 5·10, 10·12, 10·31†)
†) з Красного, *) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

З Підгаєць: 7·26*), 10·49, 6·29*), 10·01, 12·00§)
*) з Винник, §) з Винник лише в суботу і неділю.

Зі Стоянова: 9·42, 6·11

на дворець „Львів-Личаків“:

З Підгаєць: 7·08*), 10·31, 6·11*), 9·41, 11·43§)
*) з Винник, §) з Винник в суботу і нед.

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ.

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарні В. Лозиньского, (під зарядом І. Недопада) у Львові. Телефона ч. 527.